

Ippo Haalisto näyttää, että lumikengilläkin pääsee kovaa. 80-numeroista kenkää vastaava varuste edellyttää juoksijalta normaalia korkeampaa askelta.

Lumikengät ovat kovassa nosteessa

Radalta hankkeen ja ME-mieheksi

Turun Sanomat
HANNU PATANA

LUMIKENKÄJUOKSU Lumikengistä tulee ensimmäisenä mieleen Kanadan erämaista kertovat Jack Londonin romaanit ja miten hangissa taitettiin taivalta. Jalassa olivat lumikengät, jotka muistuttivat tennismailaa.

–Nämä ovat kuin numeron 80 kengät, huikkaa Ippo Haalisto muovisista lumikengistään, joihin juoksuosassa on pultattu kiinni. Nilkan ympärillä on joustava nauha, joka estää lumikengän liiallisen "lonksumisen".

Haaliston kengillä ei tarvota hangessa vaan juostaan kilpaa. Lumikengäjuoksun ratojen tumpattu loppusuora muistuttaa maastohiihdon vastaavaa.

Haalisto on löytänyt lumikengät omikseen vuosi sitten. Urheilijana hänellä on juoksuradalla tausta 400 ja 800 metrillä. Ratakierron mittainen juoksu tuntuu sujuvan hyvin myös lumikengillä.

–Minulla on sillä matkalla maailmanennätys, Haalisto kehaisee.

400 metrin lumikengä-ME kirjataan numeroin 61,2.

Ippo Haaliston ME-alka 400 metrillä on 62,1 sekuntia.

Lumikengäjuoksussa kilpailumatkat ulottuvat 200 metrillä 15 kilometriin.

Ennen Haaliston ennätysjuoksua kärkinoteraus oli ruotsalaisen, entisen maajoukkuejuoksijan Birger Olssonin nimissä. Olssonin ennätys oli 64,1.

Haalisto sanoo juuri Olssonin olleen oppi-isä lumikengämaailmassa. Kipinä syytyi aikoinaan Vierumäellä.

Haaliston toinen oppi-isä oli Suomen kestävyysjuoksijoita

Kilpailutarkoituksiin soveltuvat lumikengämallit ovat näin valdikkaan näköisiä.

valmentanut ja myös TuTon palkkalistoilla ollut kenialainen Mike Kosgel.

–Häneltä opin mentaaliharjoittelua.

–Mitä päätät, teet sen itse.

Lumikengäurheilussa Haalisto cupkisoihin valmentaa kansainvälisen lajiliiton puheenjohtaja Mark Elmore. Kirjassaan *The History of International Snowshoeing*, Elmore listaa 20 Winter Warriorina tunnettua lumikengäjuoksijaa.

–Olen sillä listalla sijalla 13, Haalisto sanoo.

Selkkailija istutti lajin Suomeen

Inarissa asunut ranskalainen seikkailija ja eräopas Dominick Arduin toi lumikengäharrastuksen Suomeen. Arduin katosi sittemmin yrittäessään matkata Jäämeren yli Pohjoisnavalle. Huhujen mukaan hän tosin olisi lavastanut katoamisensa.

Suomessa lajista on nopeasti

tullut varsin suosittu liikuntamuoto. Suomen Ladun ulkolubarometristä ilmeni, että vuonna 2012 ulkoilevista suomalaisista 18 prosenttia harrastaa lumikengäilyä. Se oli tasoisessa avantouinnin kanssa, mutta suosittumpaa kuin soutu.

Listan ykkönen oli kävely. Kävelen sanoi liikkuvansa 85 prosenttia suomalaisista, pyöräilyyn oli innostunut 73 prosenttia. Lumikengäilyä kotimaista lähikilpailijaa, maastohiihtoa, suosi 68 prosenttia kyselyyn vastanneista liikkujista.

Maaailmanlaajuisesti lumikengäurheilu on iso laji. Haaliston mukaan sillä on tavoite päästä olympialajiksi. Salt Lake Cityssä se käväisi esittäytymässä. Vancouverin vuonna 2010 MM-kisat pidettiin Kanadassa.

Tämä vuoden MM-kisat ovat viikon kuluttua Ruotsissa. Taa-

lainmaan Rättvik on isäntäpaikkakunta. Suomessa on toistaiseksi kilpailtu Euroopan cupissa. Kisat pidettiin Kiilopäällä, missä tänä vuonna helmikuun lopulla ratkotaan Suomen mestaruudet.

Valpperista MM-isäntä?

Haalistolla on iso unelma.

–Meillä on varaus MM-kisoista.

Palkkakin on valmiina, Nousiaisten Valpperi.

Tällä hetkellä lumikengäurheilun ykköskilpailu on Italiasa Trenton Val di Non laaksossa järjestetty Ciapolada.

–Se on lumikengä italiksi, selvittää Haalisto kilpailun nimeä.

Haalisto valottaa, että kisa syntyi aikoinaan lumikengillä liikkuneiden sotilaiden innostuttua kokeilemaan kuka on kuka.

–Nyt se on yksi Italian suurimpia talvitapahtumia.

Kesällä, kun lumikengät ovat hyllyllä, Haaliston laji on eukonkanto. Vuonna 2011 hän oli Sonkajärvellä MM-pronssilla yhdessä Satu Juurisen kanssa.

”Nämä ovat kuin numeron 80 kengät.”

Ippo Haalisto